

சிருஷ்டிகர்
பேசுகிறார்

பாடம் 1 அக்டோபர் 3, 2026

"பூர்வகாலங்களில் பங்குபங்காகவும் வகைவகையாகவும், தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாய்ப்
பிதாக்களுக்குத் திருவுளம் பற்றின தேவன், இந்தக் கடைசி நாட்களில் குமாரன் மூலமாய்
நமக்குத் திருவுளம்பற்றினார்; இவரைச் சர்வத்துக்கும் சுதந்தரவாளியாக நியமித்தார்,
இவரைக்கொண்டு உலகங்களையும் உண்டாக்கினார். " (எபிரேயர் 1:1-2)

நீங்கள் எப்போதாவது தேவனிடம் நேரடியாக பேசியிருக்கிறீர்களா? அவருடைய வார்த்தைகளை உங்களால் எப்போதாவது கேட்க முடிந்திருக்கிறதா? இதற்கான பதில் வெளிப்படையானது: “இல்லை.”

மறைமுக வழிகள் (ஜெபம், வேதாகமம், தீர்க்கதரிசிகள், ...) மூலமாக மட்டுமே நாம் தேவனிடம் பேச முடியும்.

தேவனிடம் நேரடியாக பேச முடியாமல் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன? நிலைமை எப்போதும் இப்படித்தான் இருந்ததா? என்றாவது ஒரு நாள் நம்மால் அப்படி செய்ய முடியுமா?

- 1 தேவன் ஆரம்பத்தில் மனிதகுலத்துடன் எவ்வாறு தொடர்பு கொண்டார்?
- 2 மனிதகுலம் தேவனுடனான தொடர்பை எவ்வாறு நிறுத்தியது?
- 3 தேவன் எவ்வாறு அந்த தொடர்பை மீண்டும் ஏற்படுத்த முயன்றார்?
- 4 இப்போது நம்மால் ஏன் தேவனுடன் நேரடியாக தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை?
- 5 இன்று நாம் தேவனுடன் எவ்வாறு தொடர்பு கொள்ளலாம்?

தேவன் ஆரம்பத்தில் மனிதகுலத்துடன் எவ்வாறு தொடர்பு கொண்டார்?
“தேவனாகிய கர்த்தர் மனுஷனை நோக்கி: நீ தோட்டத்திலுள்ள சகல விருட்சத்தின் கனியையும் புசிக்கவே புசிக்கலாம். ”
(ஆதியாகமம் 2:16)

ஆதியிலே, மனிதர்கள் வாழ்வதற்காக தேவன் உலகை படைத்தார் (ஏசாயா 45:18).

எல்லாம் தயாரான போது, அவர் பூமியின் மண்ணிலிருந்து ஆதாமை படைத்தார்(ஆதி. 2:4-7).

அதே நாளில், அவர் ஆதாமின் விலா எலும்புகளில் ஒன்றிலிருந்து ஏவாளைப் படைத்தார் (ஆதி. 2:18, 21-22).

மனிதகுலம் இப்போது முழுமை பெற்று, புதிதாக படைக்கப்பட்ட உலகில் குடியேறத் தயாராக இருந்தது(ஆதி. 1:27).

தேவன் ஆரம்பத்தில் மனிதகுலத்துடன் எவ்வாறு தொடர்பு கொண்டார்?
“தேவனாகிய கர்த்தர் மனுஷனை நோக்கி: நீ தோட்டத்திலுள்ள சகல விருட்சத்தின் கனியையும் புசிக்கவே புசிக்கலாம்.”
(ஆதியாகமம் 2:16)

இச்செயல்முறையில்,
தேவனுக்கும் ஆதாமிற்கும்
இடையே நிறையத் தகவல்
பரிமாற்றம் இருந்தது:

- ஏதேனில் அவன் செய்ய
வேண்டிய வேலையை
பற்றி அவனுக்கு
அறிவுறுத்தல்களை
வழங்கினார்(ஆதி. 2:15).
- அவர் தனது வரம்புகளை
சுட்டிக்காட்டினார்
(ஆதி. 2:16-17).
- விலங்குகளுக்கு
பெயரிடும்படி தேவன்
ஆதாமிடம் கூறினார்(அதி.
2:19).
- அவர் ஏவாளை அவனுக்கு
அறிமுகப்படுத்தி, அவர்களை
திருமண பந்தத்தில்
இணைத்தார் (ஆதி. 2:22-24).

தேவன் ஆரம்பத்தில் மனிதகுலத்துடன் எவ்வாறு தொடர்பு கொண்டார்?

“தேவனாகிய கர்த்தர் மனுஷனை நோக்கி: நீ தோட்டத்திலுள்ள சகல விருட்சத்தின் கனியையும் புசிக்கவே புசிக்கலாம்.”
(ஆதியாகமம் 2:16)

ஆதாமும் ஏவாளும் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும், எதை உண்ண வேண்டும் என்று தேவன் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார்(ஆதி. 1:28-29).

அவர் அவர்களை சமூக உயிரினங்களாக படைத்தார், அவர்கள் தங்களுக்குள் மட்டுமல்லாமல், மற்ற உயிரினங்களுடனும், தொடர்பு கொள்ளும் திறனையும் படைத்தார் (உதாரணமாக, தூதர்கள்).

பின்னர், அந்த நாள் முழுவதும் ஒருவருக்கொருவர் துணையை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கும் வகையில் அவர் ஏழாவது நாளை படைத்தார்.

அந்நேரம் முதல், நாளின் குளிர்ச்சியான வேளையில் அவர் அவர்களை சந்தித்து வந்தார் (அதி. 3:8).

மனிதகுலம் தேவனுடனான தொடர்பை எவ்வாறு நிறுத்தியது?

“அதற்கு அவன்: நான் தேவரீருடைய சத்தத்தைத் தோட்டத்திலே கேட்டு, நான் நிர்வாணியாயிருப்பதினால் பயந்து, ஒளித்துக்கொண்டேன் என்றான்.” (ஆதியாகமம் 3:10)

ஆதாமும் ஏவாளும் சுதந்திரமாக தேர்ந்தெடுக்கும் திறனுடன் படைக்கப்பட்டார்கள். அந்த சுதந்திரத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வகையில் தேவன் அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் அளித்தார்: ஆனால், ஒரு மரத்தை மட்டும் தனக்கென ஒதுக்கி வைத்தார் (ஆதி. 2:16-17). அதே மரத்தில், சோதனையாளன், ஒரு பாம்பின் உருவில் வந்து, ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் நலனை விரும்புவது போல் நடித்து, அவர்களிடம் பல பொய்களை கூறினான் (அவற்றை ஏவாள் ஆதாமிடம் கூறினாள்): நீங்கள் அழிவில்லாதவர்கள் (“நீங்கள் சாவதில்லை”); நீங்கள் தேவனைப் போல் ஆவீர்கள் (“நீங்கள் தேவர்களாவீர்கள்”); தேவன் உண்மையை உங்களிடமிருந்து மறைக்கிறார் (“தேவன் அறிவார்...”) (ஆதி. 3:1-5).

விலக்கப்பட்ட கனியின் அதிசயங்களால், ஈர்க்கப்பட்ட ஏவாள் அதை உண்டாள்: மேலும் ஆதாமை தூண்ட, அவனும் அதை உண்டான் (ஆதி. 3:6).

அந்த தருணத்தில், அவர்களை மூடியிருந்த மகிமையின் ஆடை மறைந்துபோனது; அவர்கள் தங்கள் நிர்வாணத்தை உணர்ந்தனர்; மேலும் தங்கள் தவறை மறைப்பதற்கான வழிகளை தேடினர் (ஆதி. 3:7).

அடுத்த எதிர்மறையான எதிர்வினை என்னவென்றால், தங்கள் கீழ்படியாமை குறித்து அவர்கள் மிகுந்த குற்ற உணர்வுக்கு ஆளானதால், இனிமேல் தேவனுடன் தொடர்பு கொள்ள அவர்கள் விரும்பவில்லை (ஆதி. 3:8).

தேவன் எவ்வாறு அந்த தொடர்பை மீண்டும் ஏற்படுத்த முயன்றார்?

“அப்பொழுது தேவனாகிய கர்த்தர் ஆதாமைக் கூப்பிட்டு: நீ எங்கே இருக்கிறாய் என்றார்.” (ஆதியாகமம் 3:9)

ஆதாமும் ஏவாளும் பாவம் செய்திருந்ததை அறிந்திருந்த, தேவன்—வழக்கம் போலவே—அவர்களுடன் பேசுவதற்காக அவர்களை அணுகினார். முதன்முறையாக, அவரை சந்திக்க மகிழ்ச்சியுடன் வெளியே வருவதற்கு பதிலாக, தேவனே அவர்களை தன்னை சந்திக்குமாறு அழைக்க வேண்டியதாயிற்று (ஆதி. 3:8-9).

அவர்கள் தேவனுடன் தொடர்கொள்ள விரும்பாத போதிலும், தேவன் அவர்களுடன் தொடர்புகொள்ளவே விரும்பினார். அவர் பாவியின் சகவாசத்தை தவிர்க்கவில்லை, மாறாக, அவன் மனந்திரும்ப வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், அவனது பாவத்தை அவனுக்கு சுட்டிக்காட்டினார் (ஆதி. 3:10-11).

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு பிறகு, மற்றொரு பாவியின் மனந்திரும்புதலை பெறுவதற்காக தேவன் அவன் மீது தம் பார்வையை செலுத்தினார்: பேதுரு (லூக் 22:61-62).

தன் பாவத்தை ஒப்புக்கொண்ட பேதுருவை போலன்றி, ஆதாமும் ஏவாளும் தேவனுக்கு முன்பாக தங்களை நியாயப்படுத்திக்கொள்ளவும், தங்கள் மீறுதலுக்காக பிறர் மீது பழி சுமத்தவும் தொடங்கினர் (ஆதி. 3:12-13).

இன்று, நாமும் மனிதர்களாக அதே போன்ற போக்கையே பின்பற்றுகிறோம். நாம் பாவத்தைப் பற்றிக்கொண்டு நம்மை நாமே நியாயப்படுத்த முயற்சிக்கிறோம், பாவம் நம்மில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், நம்மை அவர் சீர்ப்படுத்த விரும்புகிறார்: அவர் நம்மை அழைக்கிறார்: “என்னிடத்தில் வாருங்கள்” (ஏசாயா 55:3).

இப்போது நம்மால் ஏன் தேவனுடன் நேரடியாக தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை?

“அவர் மனுஷனைத் துரத்திவிட்டு, ஜீவவிருட்சத்துக்குப் போம் வழியைக் காவல்செய்ய ஏதேன் தோட்டத்துக்குக் கிழக்கே கேருபீன்களையும், வீசிக்கொண்டிருக்கிற சுடரொளி பட்டயத்தையும் வைத்தார்.” (ஆதியாகமம் 3:24)

பாவம் செய்த அந்த தம்பதியினருக்கு தேவன் அவர்களின் பாவத்தின் விளைவுகளை எடுத்துரைத்தார், ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு தேவனுடன் மீண்டும் நேரடியாக பேச இயலாமை என்பது அவற்றில் ஒன்றாகும் (ஆதி. 3:16-24).

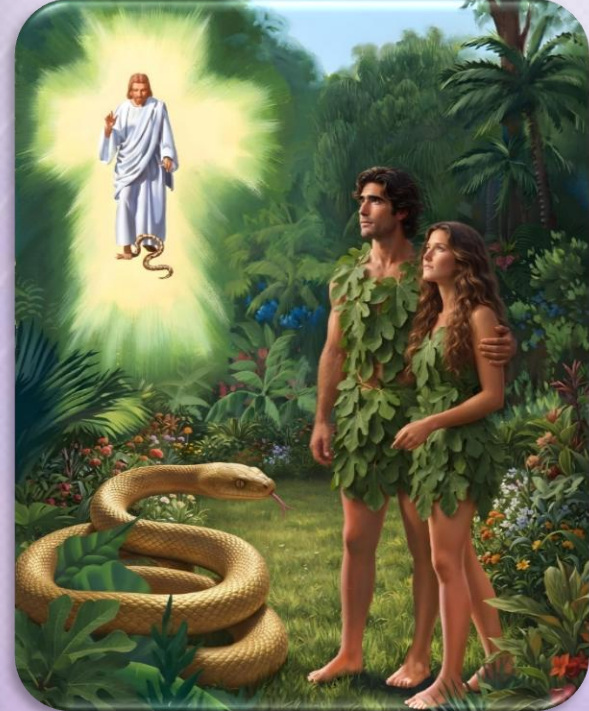
ஏவாள்
— பிரசவ வலி
— ஆதாமுடனான சமத்துவத்தை இழத்தல்

ஆதாம்
— கடினமாக வேலை செய்தல்
— உணவு உற்பத்தி

அனைவருக்கும்
— மரணம்
— தேவனிடத்திலிருந்து பிரிவு

பாவத்தின் விளைவுகளை தெரிவிப்பதற்கு முன்பாகவே அதற்கான தீர்வையும் தேவன் அவர்களுக்கு அளித்தார்: ஏவாளின் சந்ததி ஒருவர் பிசாசின் வல்லமையை முடிவுக்கு கொண்டுவந்து, மனிதகுலத்தை மீட்டெடுப்பார் (ஆதி. 3:15).

தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக, மீட்பு எவ்வாறு நிறைவேற்றப்படும் என்பதை தேவன் வெளிப்படுத்தினார்: தேவனே மனிதராக அவதரித்து, நம் பாவங்களுக்காக மரணத்தை ஏற்று, மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்து, நமக்கு நித்திய ஜீவனை அருளுகிறார் (ஏசா. 9:6; 53:6, 10-11). பாவம் தோன்றினவுடனேயே, ஒரு மீட்பரின் வாக்குத்தத்தமும் தோன்றியது.

இன்று நாம் தேவனுடன் எவ்வாறு தொடர்பு கொள்ளலாம்?

“மனுபுத்திரனே, நான் உன்னை இஸ்ரவேல் வம்சத்தாருக்குக் காவற்காரனாக வைத்தேன்; ஆகையால் நீ என் வாயினாலே வார்த்தையைக்கேட்டு, என் நாமத்தினாலே அவர்களை எச்சரிப்பாயாக.” (எசேக்கியேல் 33:7)

இன்று நம்மிடம் தொடர்புகொள்வதற்காக, தேவன் இரண்டு “குறிப்பு நூல்களை” எழுதியுள்ளார்: சிருஷ்டிப்பு, மற்றும் வேதாகமம் (ரோ. 1:20; 2 தீமோ. 3:15).

படைப்புகள் அதன் படைப்பாளரைப் பற்றிக் கூறினாலும், அது பாவத்தால் கறைபடிந்துள்ளது. ஆயினும், தேவனிடமிருந்து செய்திகளை பெற்ற இறைவாக்கினர்கள் மூலம் அருளப்பட்ட தெளிவான மற்றும் நேரடியான வழிகாட்டுதல்கள் வேதாகமத்தில் உள்ளன. இயேசுவின் வாழ்விலும் ஊழியத்திலும் தேவனுடைய மிகச் சிறந்த

வெளிப்பாட்டையும் நாம் வேதாகமத்தில் காண்கிறோம்(எபி. 1:1-2).

அதில், நாம் யார், எங்கிருந்து வந்தோம், எங்கே செல்கிறோம் என்பதை நாம் கண்டடைகிறோம். அங்கே நம் வாழ்விற்கான தேவனுடைய நோக்கத்தையும் நாம் கண்டடைகிறோம்.

மேலும், தேவன் ஜெபம் (சங் 5:2); தூதர்கள் (அப் 8:26); தீர்க்கதரிசிகள் (யோவேல் 2:28); மற்றும், குறிப்பாக, பரிசுத்த ஆவியானவரின் மூலமாக நம்முடன் தொடர்பு கொள்கிறார் (யோவான் 14:26).

“மனிதனுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையே ஒரு கூட்டுறவு இருக்கவிருந்தது. ஆனால், ஆதாமின் மீறலால் இத்திட்டம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. சாத்தான் அவனைப் பாவத்தில் விழச் செய்தான்; பாவம் செய்த பிறகு, அவன் பாவமற்ற நிலையில் இருந்தபோது இறைவனுடன் கொண்டிருந்தது போன்ற நேரடித் தொடர்பை அவனால் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. விழ்ச்சிக்குப் பிறகு, கிறிஸ்து ஆதாமின் போதகரானார். மனிதகுலத்தை உடனடி மரணத்திலிருந்து காப்பாற்றி, இறைவனுக்குப் பதிலாக அவர் செயல்பட்டார்; மேலும், அவர் மத்தியஸ்தராகும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். ஆதாமும் ஏவாளும் இறைவனுக்கு மீண்டும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதற்கான ஒரு சோதனைக் காலம் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது; இத்திட்டத்தில் அவர்களின் சந்ததியினர் அனைவரும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தனர். இறைமகனின் பாவநிவாரணப் பலி இல்லாவிட்டால், இறைவனிடமிருந்து மனிதனுக்கு ஆசீர்வாதமோ அல்லது இரட்சிப்போ கிடைத்திருக்க முடியாது. இறைவன் தனது சட்டத்தின் கண்ணியத்தைக் காப்பதில் உறுதியாக இருந்தார். அச்சட்டத்தை மீறிய செயல், இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே ஒரு பயங்கரமான பிரிவினையை ஏற்படுத்தியது. குற்றமற்ற நிலையில் இருந்தபோது, ஆதாம் தனது படைத்தவருடன் நேரடியான, தடையற்ற மற்றும் மகிழ்ச்சியான உறவைக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், அவன் சட்டத்தை மீறிய பிறகு, கிறிஸ்து மற்றும் தேவதூதர்கள் மூலமாக மட்டுமே இறைவன் மனிதனுடன் தொடர்பு கொண்டார்.”

பின்னிணைப்பு: எலன் ஜி உவைட் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

யூனிஸ் மற்றும் ராபர்ட் ஹார்மனின் எட்டு குழந்தைகளில் இளையவர்களான எலன் கோல்ட் மற்றும் எலிசபெத் ஹார்மன், 1827 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26 ஆம் தேதி அமெரிக்காவின் மெய்ன் மாகாணத்தில் உள்ள கோர்ஹாம் நகரில் பிறந்தனர்.. அதன்பின் சிறிது காலத்திலேயே, தங்கள் தொப்பி தயாரிப்புத் தொழிலை விரிவுபடுத்துவதற்காக அக்குடும்பம் மெய்ன் மாநிலத்தின் முக்கிய நகரமான போர்ட்லேண்டிற்கு குடிபெயர்ந்தது.

எலனுக்கு ஒன்பது வயதாக இருந்தபோது, அவளுடன் படித்த ஒரு மாணவர் அவள் மீது கல் வீசியதில் அவளது முகத்தில் பலத்த காயம் ஏற்பட்டது. அந்தக் காயத்தால் ஏற்பட்ட நீண்டகால விளைவுகள், அவளைப் பள்ளியிலிருந்து பாதியிலேயே விலகச் செய்ததுடன், அவளது சமூக வாழ்க்கையையும் மட்டுப்படுத்தின.

அக்குடும்பத்தினர் வில்லியம் மில்லரின் போதனைகளை ஏற்றுக்கொண்டனர்; 1842-ல் எலன் மெதடிஸ்ட் திருச்சபையில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்.

ஆனால், போதகர் லெவி ஸ்டாக்மேன் கடவுளின் உண்மையான அன்பைப் புரிந்துகொள்ள அவளுக்கு உதவும் வரை, எலன் வழிதவறியவளாகவும், இரட்சிப்பைப் பெறத் தகுதியற்றவளாகவும் தன்னை உணர்ந்தாள்.

அந்நேரம் முதல், அவர் இயேசுவின் மீது ஆழ்ந்த அன்பு கொண்டு, தம் வாழ்நாள் முழுவதும் அவருக்குச் சேவை செய்தார்.

